

VU Research Portal

Participatory journalism

Borger, M.

2016

document version

Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Borger, M. (2016). *Participatory journalism: Rethinking Journalism in the Digital Age?* [PhD-Thesis - Research and graduation internal, Vrije Universiteit Amsterdam]. Uitgeverij BoxPress.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

DANKWOORD

Dankwoord

En dan zit je opeens het dankwoord van je proefschrift te schrijven. Ik moet zeggen, dat is een nogal vreemde gewaarwording na zes jaar geploeter waaraan zo af en toe geen eind leek te komen. Het is een vreselijk cliché, maar, zoals bij heel veel in het leven, was me dat in mijn eentje nooit gelukt. Graag maak ik hier dus van de gelegenheid gebruik de mensen en organisaties te bedanken die belangrijk zijn geweest bij de afronding van dit proefschrift.

Om te beginnen, bedank ik graag het Stimuleringsfonds voor de Journalistiek en de Vrije Universiteit Amsterdam. Zonder deze actoren als belangrijke financiers van dit project was dit boekwerk er überhaupt nooit geweest. Dank ook aan zowel de Faculteit der Letteren als de Faculteit Communicatiewetenschappen van de VU voor het bieden van een fijne werkplek, aan Margreet Onrust en Ben Peperkamp voor hun bijzonder fijne (mentale) ondersteuning, aan alle journalisten en participanten die ik heb mogen interviewen voor dit onderzoek, aan de studenten die hebben meegeholpen aan de data-verzameling van de hoofdstukken 3 en 4 en aan anonieme reviewers voor het lezen en becommentariëren van teksten die later als gepubliceerd artikel verschenen. Op dezelfde wijze ben ik ook de leden van de promotiecommissie zeer erkentelijk voor het maken van tijd in hun drukke agenda's om het manuscript te beoordelen en deel te nemen aan de verdediging. Ook wil ik graag Adessium Foundation, inmiddels alweer ruim anderhalf jaar mijn werkgever, bedanken voor het bieden van de benodigde ruimte om mijn proefschrift te kunnen afronden en voor het bieden van een geweldige werkplek die mij in staat stelt op weer nieuwe manieren kennis te nemen van de journalistiek.

Dan wil ik graag mijn promotor Irene Costera Meijer bedanken voor een inspirerende start van dit onderzoek. Je hebt me kennis laten maken met de wereld van de interpretatieve repertoireanalyse en dat heb ik als zeer waardevol ervaren. Dank bovendien voor het blijven leveren van constructieve feedback op eerdere versies van deze tekst, ook toen je later in het traject op grotere afstand stond.

Oneindig veel dank – die werkelijk niet in letters of cijfers is uit te drukken – gaat uit naar mijn copromotoren Anita van Hoof en José Sanders. Dank voor jullie volhardende begeleiding, altijd weer constructieve feedback, peptalks en steun wanneer die nodig was (en die wás nodig). Het is heel bijzonder hoe jullie je eigen agenda's opzij hebben gezet en je belangeloos zijn blijven inzetten voor de afronding van dit project.

Een speciaal plekje in mijn hart en daarom ook in dit proefschrift heeft Jolien Arendsen, die eigenlijk op mijn promotieplaats had gesolliciteerd en deze helaas (?) aan haar neus voorbij zag gaan. Na een klein beetje wrok (Joliens intimi bleken mij te kennen als 'Smerel'), werden wij al gauw vriendinnen. Lieve Jolien, dank voor de humor en al het harde lachen de afgelopen jaren en voor het regelen van een heel gezellige werkplek bij jou op de kamer in de laatste jaren van het onderzoek.

Grote dank ben ik ook verschuldigd aan mijn lieve papa en mama die mij, naast nog talloze andere dingen, volharding en doorzettingsvermogen hebben bijgebracht. Dat begint al, weet

ik nu, bij het leren van een vier- of vijfjarige dat je niet een ‘blauwe maandag’ aan ballet, muziekles, of hockey doet, maar dat je de dingen een tijdje moet volhouden om er bedreven in te raken, ze leuk te gaan vinden en ze tot een goed einde te brengen. De afgelopen jaren heb ik gemerkt hoe belangrijk deze instelling is voor het kunnen afronden van een project als een promotieonderzoek. En, vooral mama, veel dank voor het vele op en neer pendelen tussen Emmen en Haarlem om op Buck en Kaatje te passen, zodat ik kon schrijven.

En dan is er natuurlijk mijn allerliefste Bas (ik zal de lezers je bijnaam besparen), die heel wat weekendjes heeft opgeofferd om met Buck en Kaatje door te brengen, als ik aan het schrijven was. Zonder jouw relativiseringsvermogen, bovendien, had ik dit traject never nooit kunnen afronden. Ik denk nu aan de zelfhulp-teksten die we de afgelopen zes jaar hebben bedacht om op T-shirts te laten drukken. Misschien kunnen we dit als volgend project oppakken? Ik weet dat dit proefschrift jou ondertussen je neus uitkomt en beloof dan ook dat ik niet aan een tweede promotieonderzoek zal beginnen.

Tot slot zijn daar die lieve Buck en Kaatje, die voor onontbeerlijke afleiding en relativering hebben gezorgd. Ik kijk er naar uit om alle vrije tijd die ik vanaf nu weer heb met jullie door te brengen!